

Fialova vláda se krok po kroku blíží k fiasku

Už jen necelý rok zbývá do řádného termínu příštích sněmovních voleb a Fialova vláda dělá nadále i bez Pirátů vše pro to, aby pro její členy skončily tyto volby co největším fiaskem. Jinak si neumím vysvětlit kroky, kterých jsme byli svědky během dalšího týdne vládnutí čtyřkoalice.

Nejprve začneme rekapitulaci dění u tolik propíraného zvyšování platů. Namísto plánovaných 13,7 % nakonec vláda rozhodla o zvýšení o 6,9 %, i tato změna však mnohým přilepší o desítky tisíc a ve výsledku bude znamenat až zdvojnásobení platů za posledních 10 let. Např. u prezidenta republiky, jehož plat v roce 2014 činil 186 tisíc, nyní si však Petr Pavel přijde takřka na 365 tisíc korun měsíčně. Podobně si za posledních deset let přilepšili i premiér a předsedové obou komor Parlamentu, kteří namísto 150 tisíc z roku 2014 budou vydělávat 294 tisíc korun.

Je paradoxem a smutnou realitou, že právě v letech ekonomické nestability, kdy v důsledku inflace byly úspory lidí i vinou politiků znehodnoceny, si právě politici procentuálně polepšili více, než jaký byl růst průměrné mzdy. Ta se za posledních deset let zvýšila o 74 %, platy poslanců se však zvýšily z 56 za 109 tisíc korun, tedy o 96 %, stejně jako uvedené platy předsedů obou komor parlamentu i premiéra.

Že se nůžky mezi platy zaměstnanců a politiků otevírají zrovna u nás, v době, kdy je kvůli nejdražšímu bydlení v EU, cenám energií a pomalu rostoucím mzdám ohroženo chudobou čím dál více lidí, považují za extrémně nešťastný trend, který u občanů pouze posílí již tak velmi oslabenou důvěru v instituce a politiku jako takovou. Neumím si totiž představit občana, který by nyní, po třech letech Fialovy vlády mohl snad nabýt dojmu, že si politici za svou práci v posledních deseti letech zaslouží skoro stoprocentní zvýšení platu poté, jak Českou republiku provedli sérií krizí.

A není to pouze zvyšování platů, kde stát vydává na politiky naprosto neadekvátní peníze. I přes zmíněný růst platů politiků v posledních letech si v případě odchodu z vlády přijdou bývalí ministři na tučné odstupné. Na Jozefa Sikelu po odchodu do Evropské komise čeká příjemný bonus k jeho novému platu cca 640 tisíc korun. Za odchod z vlády si totiž přijde na odstupné ve výši tří ministerských platů, stejná odměna pak čeká také na končícího pirátského ministra pro legislativu Šalamouna. Skandální je také to, že končícím ministrům vzniká nárok na odstupné i v případě, kdy končí kvůli vlastní nekompetenci či skandálu. Nárok zaniká pouze tehdy, pokračuje-li v jiné funkci ústavního činitele.

Dalším příkladem nekompetence současné vlády je pak souběžné zvýšení platů soudců. Vláda v rámci zvyšování platů totiž schválila, že se má platová základna pro soudce příští rok počítat jako 2,822násobek hrubé měsíční mzdy v předminulém kalendářním roce. Právě tento koeficient ale soudci v květnu označili za protiústavní, když jej stejným způsobem upravoval tzv. konsolidační balíček. Pokud se tedy Ústavní soud rozhodne zasáhnout znovu, je možné, že bude otázka platů soudců, a na ně navázaných platů politiků, brzy znovu na stole.

Co je však znovu na stole již nyní, je taktéž hojně diskutovaná digitalizace stavebního řízení. Právě tato kauza, souběžně v jednom týdnu se zvyšováním platů politiků, dokonale demonstruje to, v jaký Kocourkov se Česká republika pod vedením Fialovy vlády proměnila. Ministr Kupka, který agendu převzal po Ivanu Bartošovi, totiž minulý týden na tiskové konferenci oznámil, že s digitalizací se bude muset začít od píky, což celou záležitost prodraží o další stovky milionů korun. Podle Kupky za to může postup Ministerstva pro místní rozvoj, které dle jeho slov postupovalo proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Kupka po jednání vlády dodal, že výběrová řízení neprobíhala transparentně a špatně bylo již celé zadání zakázky, kvůli kterému nový systém nedisponuje všemi potřebnými funkcionalitami. »Jako byste stavěli dům a neměli k němu plány,« shodil Kupka několikaleté Bartošovo úsilí, na které stát minul nemalé prostředky.

Novým termínem je tak rok 2028, jeho zdárnému naplnění však již nyní stojí v cestě řada překážek, např. že Evropská komise odmítne prodloužit České republice lhůtu pro čerpání peněz z Národního plánu obnovy a potřebné stamiliony až miliardy budou muset jít ze státního rozpočtu. Zadání a dokončení zcela nového systému totiž bude trvat nejméně 32 až 38 měsíců včetně několikaletých testování, čímž Česko překročí lhůtu rovnou o několik let. Během té doby navíc budou muset stavebníci i úředníci tři roky bojovat s polovičatými systémy.

Aneb digitalizace po Česku – platy zdvojnásobeny, prostor pro nové zakázky pro kámoše vytvořen a vláda čtyřdemolice jede vesele dál. I další týden Fialova vládnutí tak ukázal jediné – je potřeba říct co nejdůrazněji Stačilo!

Pojďme se ale na skok podívat do sousedního Polska. Minulý týden tamní premiér Donald Tusk oznámil, že jeho vláda pozastaví migrantům právo na azyl. Polský premiér, jinak miláček Evropské komise, tak v této problematice vstoupil s Komisí zjevně do sporu. Jeho argumentem je, že Ruská federace a Bělorusko zneužívají migranty a ženou je na polské hranice, a tedy musí sáhnout k tomuto opatření, zatímco z Evropské komise se ozývalo, že Polsko má právo na ochranu svých hranic, ale právo na azyl pozastavit nemůže. Zahalení tohoto problému do protiruského obalu se však zjevně Tuskovi vyplatilo, neboť ostatní předsedové vlád členských států EU polského premiéra v jeho plánu podpořili. A dokonce i samotná předsedkyně Komise nyní začala slibovat, že v Evropě bude docházet k více deportacím nelegálních migrantů. Je otázka, zda by se k takovému kroku na ochranu našich hranic, jaký udělal Donald Tusk, dokázal odhodlat i Petr Fiala.

Ještě větší otázkou je, zda můžeme čekat skutečně obrát od vítačství k zodpovědnějšímu přístupu k migraci, či zda se Varšavě dostává podpory ze zbytku EU jen výjimečně, odměnou za její protiruský postoj. Doufám, že jde o první případ a že uvidíme více systematických řešení a uvolnění rukou členským státům na ochranu před nelegální migrací. Pokud totiž půjde jen o lidi, kteří jdou skrz Rusko a Bělorusko, a zároveň se budeme dál podílet na rozvracení třetích států, tak tím problém stále spíše ignorujeme, než řešíme...

K.Konečná

Petr Pavel: + 23.500,- | Pekarová, Fiala: + 19.000,-
Jurečka, Rakušan: + 16.300,- | Richterová: + 13.500,-

vs.

příspěvek na péči (1. stupeň): + 0,-
Rodičovský příspěvek: + 0,-
Senioři: + 358,-

STAN a SPOLU sestavili radu, hejtmankou Středočeského kraje bude dál Pecková

Očekávané se stalo skutkem. Zástupci hnutí STAN a koalice SPOLU se ve Středočeském kraji domluvili na obsazení rady, přičemž koncem nadcházejícího týdne by měli podepsat koaliční smlouvu. Je tedy nabíledni, že hejtmankou bude i nadále lídrýn STAN Petra Pecková.

Vedoucí kandidát SPOLU Jan Skopec (ODS) se tedy hejtmánem, jak mu to navrhoval potenciální koaliční partner a vítěz voleb, hnutí ANO, nestane. Ve čtyřletém funkčním období bude mít na starosti regionální rozvoj, zatímco ANO jde do opozice. V 65členném zastupitelstvu má ANO 25 křesel, druhé hnutí STAN má 20 mandátů, třetí SPOLU třináct. Tudíž nová koalice pohládne těsnou většinou jednoho hlasu.

Právě o ten na poslední chvíli v závěru sčítání hlasů ze zářijových krajských voleb přišla koalice STAČILO! – SPOJENÁ LEVICE, jež nakonec má místo čtyř zastupitelů, jak to dlouho vypadalo, jen tři. Koalice SPD, Trikolora a PRO získala čtyři. Daně Smejkalové (ČSSD) unikl mandát o nějakých sto hlasů, jinak by mohly být karty ve středočeském zastupitelstvu rozdány ještě úplně jinak, protože STAN a SPOLU by neměly většinu onoho jednoho jediného hlasu.

»Ve Středočeském kraji navážeme na práci z uplynulých čtyř let. Všichni víme, že to nebude jednoduché. Máme většinu jediného hlasu. Věřím ale, že budeme jednotní a že kolegové z opozice budou konstruktivní a společně budeme dál posouvat Středočeský kraj dopředu, tak jak od nás lidí oprávněně čekají,« uvedla Pecková.

V jedenáctičlenné radě bude mít jinak koalice SPOLU většinu šesti křesel, ovšem hnutí STAN připadne kromě čtyř i post hejtmanky. K

V »barvách« SPOLU budou v radě zasedat kromě Skopec občanští demokraté Martin Hrabánek (sociální věci), Pavel Pavlík (náměstek pro zdravotnictví a statutární zástupce hejtmanky) a Josef Pátel (silniční doprava), dále pak za TOP 09 Václav Švenda (kultura) a za KDU-ČSL Robert Pecha (majetek) Havránek.pk@iportal24.cz

Proč Babiš odmítá STAČILO!

Postoje ANO při tvoření krajských vlád v řadě případů vyvolaly mnoho otázek. Především tu základní: *Kam vlastně chce směřovat toto hnutí? Jen tvrzení, že po případném vítězství v parlamentních volbách zruší mnohé, nebo snad všechny, zákony, kterými oblažila naše občany pěti (dnes čtyři) koaliční vláda, je skoro málo, protože ho považují za předčasný předvolební tah. Leccos ovšem lze vysoudit z koalic, které vznikly v některých krajích, kde se Babišovo hnutí uchopilo moci. Chápu, že místo od místa je jiné a má jiné problémy či dokonce odlišné vztahy mezi zdejšími politickými lidry, ale spojování s ODS a jinde zase s SPD a různými protikladnými hnutími ukazuje na neujasněnost programových cílů. Zatím však jde »jen« o kraje a tam se to chápe jinak.*

V minulých dnech však sám Andrej Babiš vystoupil s prohlášením, že s komunisty, tedy v tomto případě se skupenstvím STAČILO!, na vládní úrovni spolupracovat nebude, jednoduše řečeno, že jim nenabídne, bude-li sestavovat vládu, nějaké vládní křeslo a tedy koaliční smlouvu. Už při tvorbě některých krajských vlád STAČILO! jeho kolegové obešli, i když využít někde její zastupitele pro spoluprádu by bylo snazší, než vytvářet všelijaké slepence. Namísto toho spolupráci vítězové z ANO nabídli do nynější ostrakizované SPD. Jak si to vysvětlit?

Že by tím, že STAČILO! se staví proti NATO a pokud by mělo tu sílu prosadit svůj záměr, tak by z Aliance vystoupilo? Že je kritické k Unii? Ale to přece i Okamurova strana. Ona antisystémovost, tak vyzvedávaná, je jen zástěrkou, stejně jako obviňování ze spojení s předlistopadovou KSČ. Lidé, kteří za STAČILO! kandidovali, často ani léta převratu nepamatují, nebo byli příliš mladí, aby v té době něco znamenali. Navíc často nebývají ani členy KSČM. Proč tedy? Ortodoxní marxismus už dávno není ideologií ani komunistů. Ostatně k marxismu se přihlásili také němečtí sociální demokraté a přit se, zda to bylo k »mladému« či pozdějšímu Marxovi, chápu jako hru slov. Babišovo přiznání může mít tedy zcela jiný základ. Jaký však? Pokusme se alespoň naznačit jaký...

Musíme začít mimo ANO. U sociálních demokratů. Za vedení Šmardy se dostala tato strana skoro k nule. Jenže došlo ke změně a do čela SOCDEM, jak se dnes nazývá, byla zvolena Jana Maláčová. K této změně se schylovalo dlouho. Babišovi muselo být jasné, že Maláčová na sjezdu zvítězí, že další kandidáti, kteří by se chtěli stát vůdci, nemohou uspět. Se sociálními demokraty již vládl (Maláčová byla dokonce jeho ministryní sociálních věcí), zná je, ví, že systém ani slovy bořit nemíní, a proto by mohli být daleko důležitějším partnerem ve vládě než SPD, jež je nejen kritikem Unie, ale i NATO. Proto se zřejmě rozhodl SOCDEM napomoci, zvláště když Maláčová se opravdu stala její vůdkyní. Jak jí však pomoci, aby přestoupila pět procent potřebných ke vstupu do Poslanecké sněmovny? Zatím se mnozí voliči přiklánějí spíše ke STAČILO!, než k sociálním demokratům. Když se však dokáže, že s tímto volebním seskupením nikdo nechce spolupracovat a je tedy pro voliče nezajímavé – hlasy tak

vlastně propadají, budou voliči hledat jinou stranu, která by mohla splnit, i když třeba jenom zčásti, jejich cíle. Tou z tohoto hlediska může být právě SOCDEM. Pak se dostane do Sněmovny a může být potenciálním koaličním partnerem ANO.

Prvním krokem tudíž bylo vyřazení STAČILO! z možných jednání o koalici s ANO.

Druhým veřejné sdělení, že s komunisty (STAČILO!), vyhraje-li Babišovy volby, se nepočítá. Tak je třeba chápat jeho slova. Šlo vlastně o skrytou výzvu pro voliče této strany: Nevolte je, neznamenají nic a to, co slibují, nemohou tedy zajistit. Jsou bez vlivu. My chceme silnější SOCDEM, volte ji!

Jde o promyšlený tah směřující k vyřazení nepohodlné opozice ze hry. Zda vyjde, nevím. Věřím v rozum voličů, kteří chtějí opravdové a ne kosmetické změny. Už to, že zástupci STAČILO! v krajských zastupitelstvech, do nichž byli zvoleni téměř ve všech krajích, a uspěje-li STAČILO! ve volbách do Sněmovny, zde budou moci vyslovit svůj názor, názor statisíců svých voličů, znamená hodně. Konečně je a bude slyšet hlas těch, kteří měli být vyřazeni.

Ve Sněmovně navíc mohou být brzdou pro všelijaké povolební transakce a prosazování antisociálních a antinárodních rozhodnutí. Myslíte snad, že by minulá Babišova vláda, kdyby nemusela brát ohled na názory komunistů, přijala zákony, které byly vstřícné k obyvatelstvu?

Jaroslav Kojzar

PS: Osobně myslím, že cestou k vítězství rozumu a skutečné demokracie, je spojit všechny antifialovské síly a společně v příštích volbách svrhnout vládnoucí koalici, jež naši zemi žene do ztráty suverenity a sociální bída. PPS: Jinak si myslím, že vedení STAČILO! by muselo být »na hlavu«, kdyby do Vaší vlády, pane Babiši, šlo.

Babiši Andreji, zklamal jste mě (asi navždycky)

Myslel jsem si, že Babiš je větší formát. Už si to nemyslím. Není. Kvůli tomu, co teď prohlásil směrem ke KSČM, ho šacuji na muže s nulovým formátem. Netvrdím, že jsem o tom byl přesvědčený, spíš jsem si to v tomhle marasmu chtěl myslet, čili jsem si to více méně iracionálně namlouval – a sice, že aspoň krapet jste vlastenec.

Předseda ANO z rozhovoru pro novinky.cz uvedl: *»My jsme s komunisty nikdy ve vládě nebyli, naši vládu jen tolerovali, protože s námi nikdo do vlády nechtěl. Ale vydírali nás kvůli rozpočtu na obranu a bylo to těžké. Nepřipadá v úvahu, že bychom je vzali do koalice. Nebudeme mít komunisty ve vládě. To absolutně vylučuju.«*

Domníval jsem se, že v případě, kdy české zemi hrozí totální hospodářský a sociální kolaps, kritický nedostatek strategických surovin a absolutní mezinárodní izolace – zejména v prostředí životně důležitých kontinentů (Afrika, Asie, jižní Amerika) a institucí budoucnosti (BRICS) – bude ta část domácí politické scény, která se pasuje do role opozice vůči šílenství nynější Fialovy vlády, aspoň v tom základním jednotná a že se její de facto vůdčí reprezentant (vy, pane Babiši) zdrží podobných hysterických prohlášení. Jak vidno, opět jsem se v tomto punktu mylil a znovu se mně potvrzuje má celoživotní teze, že parlamentní demokracie založená na systému politických stran (těch vládnoucích a těch opozičních) je pouze a jen prázdný pojem, dobrý tak akorát k prosazování osobních zájmů či zájmů úzkých elitářských skupin.

Co vám, Babiši Andreji, komunisté, resp. KSČM, tak strašného provedli, že povolební spolupráci s nim/s ní ABSOLUTNĚ vylučujete? Prosim, zveřejněte jeden jediný skutek, který polistopadová komunistická strana spáchala proti zájmům ČR. Opak jest pravdou a rozhodně nejste tak hloupý, abyste si toho nebyl vědom. Kdyby se po Listopadu 89 jelo podle not KSČM, nepadala by nyní moje rodná země do propasti, z níž bude návrat zpět nahoru velmi obtížný. Včetně toho vámi zdůrazněného »vydírání kvůli rozpočtu na obranu«. Bože můj, však si nechte vypracovat sumár všech těch zbrojních nákupů na tu tak zvanou obranu. Jedna předražená a nesmyslná zakázka za druhou (druhořadá, zastaralá technika), jeden trestný čin v tomto ohledu následuje druhý.

Zrovna toto vy komunistům vytýkáte, že na tohle upozorňovali a nechtěli všechny tyhle pofiderní švindl kšefty schválit? A ještě ten citovaný výrok opepříte slovesem VYDÍRALI. Kdo vy vlastně jste, pane Babiši? Za koho a proti komu-čemu kopete? Jistě, je otázkou, zda i samotní komunisté by s vámi šli do vlády, nicméně o tom v tuhle chvíli řeč nebyla. Ta byla o vašem striktním odmítnutí. Škoda. Zklamal jste mě, Babiši Andreji. Docela zklamal. **Dušan Sedlák**

Nechápu herce, kteří někomu přejí smrt, kritizuje

Jaroslava Obermaierová

S herečkou Jaroslavou Obermaierovou jsem se sešel v její domácké chalupě poblíž Zruče nad Sázavou. I proto je následující rozhovor takový, jaký je. A vymyká se z toho, jak by pravděpodobně odpovídali její kolegové z branže. »Nechápu herce, kteří někomu přejí smrt,« řekla pro iportal24.cz Obermaierová. Inu, zijeme ve zvláštní době a následující řádky to zároveň potvrdí a zároveň vyvrátí. Posuďte koneckonců sami...

Paní Obermaierová, jak si užíváte důchodu? Nenudíte se na své chalupě? Nenudím se ani trochu, protože mám povoleno občas trochu pracovat a točit, navíc sem tam dělám i divadlo na Broadwayi. Není toho tolik, jako jsem byla zvyklá – od rána do večera – ale pořád mě

to docela baví, navíc na to mám ještě sílu a cítím se zdravá. Ale upřímně řečeno, kdybych žila jen z důchodu, tak si to neumím představit, protože tady na vsi si potřebuji pro každý kousek chleba někam dojet a asi by byl problém i s benzínem. Problémem by bylo i teplo, pokud bych nevydělala nějakou korunu navíc. Asi by to bylo složitější, ale třeba se naučím žít i z těch necelých dvaceti tisíc. Vládní činitelé tvrdí, že to jde, tak se jim pokusím věřit...

K vládě se ještě dostanu, ale teď mě zajímá, co vás lákalo přestěhovat se na venkov? Ruch velkoměsta už byl pro vás nesnesitelný? Nebo se mýlím...?

Co se dopravy týče, je to absurdní. Před deseti lety jsem odtud jela do divadla v Praze, v centru jsem byla za hodinu a něco, tam jsem nechala auto někde na parkovišti, odehrála představení a jela jsem buď domů na Žižkov, nebo zpátky na chalupu. Ale to už dneska není možné! Nemluvím jen o tom parkování se šílenými, složitými automaty, kdy navíc není jisté, jestli vůbec najdu místo. Pro mě je složitě už jen samotné cestování. To je příšerné! Jedu na okraj Prahy půl hodiny a pak minimálně 40 minut trvá cesta upaným hlavním městem na Žižkov! To je šílené. Jednak mi to lezlo na nervy a jednak mi vadilo, jak se chovají lidé v paneláku. Mám malého roztomilého pejska a snažím se, aby byl zdravý. A pak se bojím, jak v baráku narazíte tu na pet láhev, tu na stříkačku. Strašnej binec! Lidi začali být prasata! Před hudební školou tam nově vznikl krásný park, stálo to miliony. Dobrá, krásně to upravili. Býval tam takový tankodrom. Ale aspoň se tu dalo parkovat. Teď, když za mnou někdo jede na Žižkov, nezaparkuje vůbec nikde. Ubrali strašně míst, tam skutečně není kde zastavit. Každý musí odněkud složitě jít pěšky. A já se navíc s tím pejskem bojím, že se nakazí,

protože je tam fakt špína. Park stál strašně miliony, dali tam dlaždice a vypadá to opravdu hezky. Jenže jsou tam asi jen tři koše, které mají otvor v průměru zhruba šest centimetrů, takže se tam ta flaška ani nevejde. Takže lidé to házejí, kam je napadne, a park je plný pet lahvi a všeho možného. Je to hnusné! A já má ráda čisto a pořádek.

Na venkovech ho udržím. Když se jdu projít a najdu něco vyhozeného – tu flašku, tam plechovku – seberu ji, ale ve městě bych si musela najmout úklidovou službu.

Vždycky jsem inklinovala k venkovu a těšila se na prázdniny, že budu někde mimo město. Ano, mám ráda divadla a kulturu, ale vždycky jsem se cítila lépe uprostřed přírody, než se dívat na baráky.

Řekla jste, že máte ráda pořádek. Vy jste, jako dabérka, samozřejmě proslavená hlavně tím, že jste propůjčila hlas slavné Whoopi Goldbergové. Ale také jste dabovala Trish Murtaughovou, manželku policisty ve slavné sérii Smrtonosná zbraň, a ta jednak nebyla vrcholem pořádku a jednak neuměla vařit. Jak byste obstála vy jako kuchařka? Vařím běžné pokrmy, co dělají lidé, kteří jinak nemají moc času. Když ho mám já, dám si záležet třeba na svíčkové nebo udělám španělské ptáčky. Podle maminky, babičky, nebo podle Marie Sandtnerové, to je moje nejoblíbenější kuchařka. A ze starých kuchařek i ta nejzajímavější! Dostala jsem ji od maminky a moje maminka zase od své maminky. Je to úžasné. Tam má všechno – od diet, přes typicky česká jídla, až po zavařování.

Ale víte, co jediné už nechápu? Nevím, jestli je to takový únik ze všednosti života, ale faktem je, že když otevřete jakoukoliv televizi, že všude někdo vaří. A furt! Teď zdravě, bez tuku, a do všeho cuketa a já nevím, co ještě dalšího. Do toho moderní věci, jako je sushi, což úplně nesnáším. Jednou mi to někdo dal ochutnat, a to je něco příšerného! To snad ani není jídlo, ale všichni to pořád vaří...

V téhle souvislosti si vždycky vzpomenu na Milana Lasicu, což byl chytrý pán, s nímž jsem točila asi dvě věci. Ptali se novináři proč už ho nějak málo vidí v televizi. Víte, jak odpověděl? Stručně a jasně. »Lebo nevarím«. To je přesné! Kdo nevaří, není. A to mně přijde hrozné. Vždycky si dám radši kafe, cigáro a trošku se uklidním...

Jak vlastně vaše generace herců – bardů – vychází s mladými vycházejícími hvězdičkami? Respektují vás, nebo jsou až příliš »free«, jak se dnes tak rádo říká? Úplně to nemůžu posoudit, protože se s mladými herci nepotkávám až tak často. Ale vím, kam míříte. Je to jiné... Ne že by byli protivní nebo nezdvořilí, ale jsou tu jiné věci... Vzpomínám si, jak jsem měla možnost stát vedle pana Pivce nebo Marvana, a to nemluvím o Vladimíru Menšíkovi nebo Daně Medfické a dalších bardech – to bych jich musela jmenovat stovku dalších – vždycky jsem s napětím poslouchala, co říkají, to zaprvé. A zadruhé, když mi poradili, byla jsem ráda, a snažila jsem se je, ne že zrovna napodobit, ovšem všimnout si, jak se chovají a jak hrají oni...

No a nyní? Mám pocit, že dnešní mladí herci mají v sobě takovou zvláštní suverenitu, a když se jim snažím v dobrém něco říci, cítí se jakoby dotčení. Mají až falešné sebevědomí. A ještě něco. To je věc, kterou mladší generaci vyčítám: byla jsem naučená hercům rozumět – ale teď? Když se jim nedívám na pusu a nezesílím si televizi, nerozumím jim. Strašně špatně mluví. A hlavně v kriminálce, to je něco trestného, nemůžu si pomoci! Kolikrát si říkám, že už blbě slyším, ovšem pak mi kamarádka říká *»jemu bylo blbě rozumět, on špatně mluvil«*. Takže něco na tom opravdu bude. A vůbec, ta dnešní čeština! Slyším ty takzvané dnešní moderátory. Oni vám klidně řeknou například: *»Byly tam velké shromáždění.«* Vůbec nechápu, jak jim to jde z pusy. Možná anglicky mluví dobře, ale česky fakt ne...

Není to tak dávno, co jsem se bavil s jedním z vašich hereckých kolegů, který porovnával, jak se točily seriály kdysi – například Třicet případů majora Zemana, kde jste hrála jednu z hlavních rolí – a jak se točí dnes. Mluvil o kumštu v porovnání s nynější velkovýrobnou. Podepíšete tento názor?

Víte, ono je to celé trochu jinak. Režisér Sequens na to tehdy disponoval jiným časem a navíc měl jednu kameru. Teď naopak musíme natočit v podstatě za deset dní celovečernák. Uvědomte si, že každý den půl hodiny jde seriál, čili to musí být úplně jiná organizace práce. Režisér má tři kamery, musí to být nachystané a my máme na obraze asi 20 minut. Sequens měl na to samé třeba půl dne. I ten film se dnes dělá trochu jinak. Určitě bych nemluvila o velkovýrobně. Ježíši Kriste, co kdo chce, když 20 let jde jeden seriál? Myslím tím *Ulíci*. Diváci to chtějí vidat denně, a zaplatit pámbůh, že se takový pořad najdou. Pak to ale opravdu nejde dělat jako film! Fakt ne...

V jedné z předešlých odpovědí jste se dotkla stávající vlády. Vy vůbec nezapadáte do okruhu umělců dnešní doby a jste v tomhle směru dost kritická.

Čím to? Pravda je, že posledních pět nebo šest let mám víc času sledovat dění kolem nás, než jsem kdy měla. Dostaly se mi do rukou oficiální materiály nebo staré noviny a časopisy a nerozumím tomu – nebo bych rozumět chtěla, ale ono to nejde pochopit – proč jistý politik řekne před osmi lety něco a pak udělá pravý opak toho, co tehdy hlásal. Takže prohléd! Jak říká Miloš Zeman, že jen blbec nemění své názory? Spíše si ale myslím, že speciálně tahle vláda se hrozně zpronevěřila tomu, co slíbila. Neuvěřitelně! Všechno je jinak. Ať už se to týká důchodů, voleb, daní, prostě všeho...

Vždyť si vezměte jenom to, co řekli v souvislosti s povodněmi. Že dostaneme 50 miliard od Evropské unie. A pak se ukáže, že to není pravda. Ale oni to řeknou pro jistotu den před volbami. Copak jsme idioti? Asi jsme. Jsou to naše peníze!

A z čeho se mi udělalo opravdu špatně, když se dozvídáme o satisfakci pro ty nebohé Moraváky. Zvlášť když pak zjišťujeme, že to tak ani nemuselo být, kdyby tam postavili včas přehradu. V tom případě mohly být škody poloviční...

Ale vracím se zpátky k původní myšlence. Když čtu, že ti lidé dostanou 40 tisíc, tak mi to přijde absurdní. Za to si nekoupí ani slušnou pračku s ledničkou. Na druhé straně se vyhazují miliony na zbraně! Já nechci, aby z mého důchodu šla být jen desetikoruna na granát! A pak vidím fotku pana Fialy, našeho nejvyššího, který má zabohavené pazoury v patronách, kousek od nás ve Vlašimi, a usmívá se. To má radost, že každá patrona někoho zabije? Já tu radost nemám. Jestli je to Rus nebo Ukrajinec, je mi úplně jedno. Že Ukrajinci bojují za mě? Já nechci, aby za mě kdokoli bojoval! Ať jdou bojovat za sebe, a mě nechávají být.

Víte, já hrozně odsuzuji a nechápu herce, kteří někomu přejí smrt. Třeba Ficovi. Mám i známé, s nimiž od té doby nemluvím, co řeknou, že ten střelec z Handlové měl slovenského premiéra trefit líp. Nechápu, kde se v lidech bere tahle agrese! Režisér Hřebejk chce vybombardovat hotel Štekl, kde se konala oslava narozenin Miloše Zemana a kam dorazili zahraniční prezidenti? Co to je!? A když někdo řekne, že by chtěl, aby se již neválcilo, pak je to sprosták a máme ho zabít? Je to tak!

Já naopak chci mír. A vadí mi, když nakoupíme drahé stíhačky, zatímco na důchodce nemáme. Přiznám se, že cítím až nenávisť téhle vlády k důchodcům. Jako by se nás štítily, že už tady nemáme být. Měli bychom buď držet hubu, nebo umřít. Jakmile se řekne slovo »důchody«, oni jsou skoro nepřičetní. Tohle mi vadí až neuvěřitelně...!

Petr Kojzar

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077

e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí.